

[Bernhard Baunsgaard]

lig at i et års tid, i 12 måneder, blev de fleste bankrøverier i Århus begået af medlemmer af politikorpset. Det var naturligvis helt tilfældigt, men ikke desto mindre var det en kendsgerning. Vi har haft eksempler på, at politifolk har brugt deres tjenestepistol i helt private jalousifejder. Det er uundgåeligt, at den slags sker.

Nu foreslår justitsministeren, at politiet ikke skal have stemmeret, men at vi i øvrigt fortsætter med lokalnævnene. Jeg tror, det ville være godt, om vi fik adskilt klagesagers behandling fra samarbejdsorganet lokalnævnet. Jeg tror, det ville være til gavn for politiet, og befolkningen ville føle sig tryggere. Det, der forelægges her, er et fremskridt, men det er rigtignok et fremskridt af de meget, meget små.

Må jeg så bare lige sige noget om de tidligere ordførere. Socialdemokratiets ordfører havde alle de rigtige præmisser og alle de gode slutninger. Hvordan kan man dog på så gode præmisser ende dér, hvor man ender?

Jeg synes, det, der blev sagt af den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen, var overordentlig interessant, og jeg håber, at udvalget kan enes om et forslag, der går ud på at give klageren en bisidder.

Birgith Mogensen (CD):

Antallet af aggressive forbrydelser er steget voldsomt siden 1977, og derfor ønsker langt den største del af befolkningen, at politiet gøres mere effektivt end hidtil. Det opnås ikke ved at fratage politiet naturlige rettigheder.

CD ønsker endnu flere politifolk, og vi ønsker, at hele politistyrken får bedre arbejds- og lønforhold. Den kendte sandhed er, at politiet er så overbebyrdet med opgaver, at mange af os ikke længere anmelder mindre forbrydelser. Vi ved nemlig på forhånd, at politiet kun har tid til at beskæftige sig med opklaring af større forbrydelser samt fagedforretninger hos dårlige betalere, hvis antal er meget stærkt stigende på grund af den økonomiske krise.

Befolkningens behov for politiassistance er så stort, at vi næsten alle før eller senere er forbrugere af politiet. Forbrugere skal naturligvis kunne klage over en mere eller mindre dårlig polititjenesteydelse, og de love desan-

gående, som blev vedtaget i 1973, har i meget høj grad virket tilfredsstillende.

For at belyse kommunernes vurdering af lokalnævnreglerne holdt justitsministeriet i samarbejde med Kommunernes Landsforening i marts 1980 en konference, hvor bl.a. lokalnævnenes virke blev gjort til genstand for behandling. I konferencen deltog repræsentanter for næsten alle landets kommuner. De deltagende kommunalbestyrelsesmedlemmer gav med et meget betydeligt flertal udtryk for, at den gældende lokalnævnregel har fungeret tilfredsstillende for så vidt angår klager over politipersonalets adfærd. Altså må vi konkludere, at lokalnævnene med nuværende personsammensætning og procedureregler absolut har vist sig at fungere efter lovens hensigt.

CD kan derfor ikke indse, hvorfor politiets vinger skal stækkes med hensyn til stemmeafgivning i klagesagsafgørelser. Jeg tillader mig at sammenligne lokalnævnene med almindelige forbruger- og ankenævn, som på demokratisk vis er repræsenteret ved personer fra begge parter. Den nugældende lov sørger endda for, at de folkevalgte repræsentation i lokalnævnene er større end politiets.

CD giver justitsministeren ret i, at vi bør tilstræbe en bedre og mere udbredt forståelse for politiets arbejde. Det samme gælder med hensyn til lokalnævnenes samfundsgavnligt virke. Men vi mener ikke, at boulevardpressen samt en minoritet af mere eller mindre militante borgere skal have held til at ændre en lov, som hidtil har virket til gavn for majoriteten af den danske befolkning.

Vi går stadig væk ind for, at stemmeafgivelsen foretages hemmeligt. Vi tror, at politiets nugældende engagement i lokalnævnene indirekte virker præventivt med hensyn til forbrydelser. Vi mener også, at politiets selvjustits er bedret de sidste par år. Det er rigtigt, at tillidsforholdet borger og politi imellem trænger til en ansigtsløftning, men dette forhold kan bedres på anden måde; jeg tænker på velvillig og positiv indsats fra presse, TV og radio. Desuden burde politiet forsynes med et PR-udvalg, som i det hele taget skal oplyse og orientere befolkningen om politiets samfundsnyttige arbejde. I sagens natur kan vi ikke popularisere politiet 100 pct., men førnævnte midler kan gøre underværker med